

der skal benyttes til Bete, Gader, Parkanlæg osv. v. Hvis man derimod ikke tager dette med, saa kommer man til 5 Mill. pr. D. Alen eller 11,500 Rd. pr. D. Land, og da nu den Sum, der skal betales af de private Grunde pr. D. Land, kun var 12,000 Rbl., forsaavidt der betales contant, saa vil man see, at Forskjellen ikke er saa stor. Det andet Spørgsmaal, der er reist, nemlig, hvorvidt man tror, det er rigtigt, at Loven af 6te Just 1867 er gennemført, eller om man ikke snarere skulde søge at faae den Handel heelt gjort om, som man har gjort med Kjøbenhavns Commune, da stiller det sig meget tvivlsomt for mig, om dette vilde være rigtigt. Jeg tror neppe, at noget Medlem af Thinget vil paastaa, at det ikke havde været godt, om der — jeg vil sige, for 20 Aar siden — havde været truffet en saadan Handel med Communer og lagt en saadan Plan for Bebyggelsen, at vi istædfor de uregelmæssige Kvartaler, der nu ligge indenfor Demarcationslinien, havde faaet smukke og regelmæssige Kvartaler indenfor samme. Den ærede Forslagsstiller nævnde Hausmann. Jeg skal der til sige, at jeg tror, at det vilde have været godt, om vi havde havt en saadan Hausmann for 20 Aar siden, og at vi ikke skulde beklage os altfor meget over, at vi nu ialfald tilnærmelsesviis have faaet en saadan Mand. Det tredje Punkt, der kunde være Tale om ved Besættelsen af et Udvalg — dette Punkt falder tvært noget sammen med det foregaaende — er, om det ikke vilde være rigtigt, paa Grund af de store Uregelmæssigheder eller Misligheder, eller hvad det nu var, den ærede Forslagsstiller kaldte det, der skulde være foregaaende, at nedsætte et Udvalg, der skulde være en Slags Undersøggelsescommission med det Hverv at foranstalte en Anklage mod Regjeringen. Jeg tvivler dog Noget om, at det eventuelle Udvalg vil komme til et saadant Resultat, efterat der ved den trufne Foranstaltning er Udset for Statskassen til at faae 2—3 Mill. Rd. ud af de omhandlede Pladser indenfor Demarcationslinien og for Samfundet til, at de ville faae en mere hensigtsmæssig Benyttelse end hidtil. — Det fjerde Punkt, man kunde tænke sig som Motiv til at

nedsætte et Udvalg, var det, at man vilde give Regjeringen et Tillidsvotum; men det skønner jeg ikke, at Regjeringen vilde bryde sig om eller ønske, og der falder mig saa Noget ind, som jeg engang har læst om Kong Frederik den Sjette. — Thinget har i denne Sag givet Regjeringen og Krigsministeren en absolut Myndighed til at gennemføre Loven. — Da man nemlig engang havde rost ham, sagde han, at han helst ønskede at være fri for saadan officiel Roes; thi af at modtage den fulgte, at han saa ogsaa maatte tage mod Dadel, men han ønskede ingen af Delene. Jeg er noget bange for, at dette Udvalg kunde komme til at udtale en saadan Roes for Regjeringen, at denne vilde frabede sig den af den Grund, at den saa til en anden Tid kunde være nødt til at modtage det Modsatte, nemlig Dadel. Uvovrlig talt og constitutionelt betragtet tror jeg ikke, at et Udvalg i den Grad vil kunne magte Sagen, at det tør foreslaae Thinget at udtale enten bestemt Anerkendelse eller bestemt Misbilligelse. — Jeg skal slutte med at sige, hvad jeg begyndte med, at jeg tror ikke, det er rigtigt at nedsætte et Udvalg, især af den Grund, at det, som det egentlig kommer an paa for at bedømme, hvorvidt de Foranstaltninger, der ere trufne, ere rigtige eller ikke, nemlig Priserne og Forholdene i Fremtiden, kjender Thinget ikke, og det eventuelle Udvalg heller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Winther: Det vilde være en meget behagelig Stilling for en Regjering, hvis den kunde sige som den absolute Konge: Jeg vil ingen Roes have, fordi jeg ingen Dadel vil have, men dette er et Standpunkt, hvorpaa jeg ikke tror, at den nuværende Regjering og navnlig ikke den høitærede Krigsminister staaer, thi han har netop selv sagt, at han ikke havde Noget imod, at der blev nedsat et Udvalg. Grunden, hvorfor jeg bad om Ordet, var tvært den, at jeg vilde have mig frabedt, at et æret Medlem, naar jeg iforveien udtrykkelig